Anul VI — Sibiiu, Vineri 24 Februarie (8 Martie) 1889 — Nr. 44

ABONAMENTELE
Pentru Sibiiu:
lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarchie:
lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

INSERȚIUNILE
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr, a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.
Se prenumeră și la poste și la librării.
În Bucuresci
primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.
Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Un numĕr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiiu, 23 Februarie st. v.

„Regatul Sêrbiei, dacă se va primì proiectul nemodificat, se va putè ḑice, că este o republică cu un rege în frunte. Și cu toate aceste poporul sêrbesc nu se arată dispus sĕ-'i mulțumească (regelui Milan)“.

Sûnt douĕ luni trecute decând am scris noi cuvintele de mai sus. Câți cetitori nu vor fi cetit cu un surîs îndoielnic ceea-ce am scris noi înainte cu douĕ luni despre poporul sêrbesc! Căci atunci și de atunci încoace, mai ales în ḑiarele maghiare, se scriau lucrurile cele mai frumoase despre succesele regelui Milan cu revisuirea constituțiunii sêrbesci.

Nu sciau cum sĕ mai laude și sĕ glorifice înțelepciunea politică și tactul politic al regelui Milan, prin care ar fi zădărnicit toate planurile contrarilor din țeară și din străinătate.

După laudele ce ḑiaristica maghiară le grămădia pe capul regelui Milan pentru succesele lui politice, ar fi fost îndreptățit ori-și-cine a crede, că acesta 'și-a asigurat domnia pentru toate veacurile.

Pe noi însĕ nu ne-au amăgit vocile cele frumoase sirenice ale oficioșilor și neoficioșilor maghiari. Încă pe atunci, când lumea oficială și oficioasă dela noi era încântată de mersul lucrurilor din Sêrbia, noi scriam:

„Noi nu puteam da creḑĕmênt oficioșilor dela noi. Însuși faptul, că Sêrbii nu au trimis oameni pe placul regelui în Scupcina cea mare, încă este un semn invederat, că cărările regelui nu sûnt presărate cu flori...

„Dacă în urma tuturor acestora și deodată cu scirea, că alții sûnt care au în mână firele politicei și ale guvernamentului în Belgrad, numai regele Milan nu, vine și scirea (adusă de „P. Napló“ și îndată și desmințită) despre trecerea în tabĕra rusească, nu mai încape multă îndoeală, că toate s'au sfîrșit. Regele Milan 'și-a jucat tot din mână și în urma urmelor s'a jucat și pe sine însuși.“

Scirea colportată de opozițiunalul moderat, de „Pesti Napló“, nu s'a adeverit. Ḑiaristica maghiară dimpreună chiar și cu colportatorul „Pesti Napló“, și de atunci încoace n'au încetat de a colora trandafiriu atitudinea și succesele politice ale regelui Milan. Din partea Sêrbiei se părea, că pentru un timp îndelungat nu avem sĕ mai auḑim nimica ce sĕ ne poată neliniștì.

Numai se părea.

Căci într'o bună dimineață ne trezim cu descoperirea, că guvernul român a pus mâna pe o conjurațiune sêrbească, în care ar fi fost compromis chiar fiitorul ministru-president al Sêrbiei.

De atunci, se vede, că ițele încurcate din Sêrbia s'au încurcat și mai rĕu. Arta diplomației de a neteḑì și de a înfrumseța lucrurile a mai putut amâna pentru vre-o câteva ḑile, n'a putut însĕ cassa din lume scirea ce ne presentă telegramele din urmă dela Belgrad.

În telegrame se ḑice, că sănĕtatea regelui e sdruncinată. Și regii sûnt oameni. Ca om, și regelui Milan 'i-s'a putut întêmpla ca sănĕtatea sĕ 'i-se sdruncine. Însĕ dintr'odată și în mĕsura aceea, încât sĕ institue regență și sĕ se ducă în străinătate pentru timp nehotărît sau pentru totdeauna, ne vine lucru de tot străin. Mai vine de a se lua în considerațiune și adaosul, că și principele de coroană ar fi melancolic. Va sĕ ḑică, și acesta bolnav așa, că și el are lipsă de căutarea sănĕtății.

Din telegramele, care ne stau la dispozițiune, lămurit nu se poate scì, care este situațiunea cea adevĕrată în Belgrad. Biroul nostru de corespondență se vede, că dacă nu poate neteḑì, ia refugiul la întunecarea lucrurilor. Un lucru însĕ transpare lămurit din telegramele ce le avem până acum, că e mai presus de ori-ce îndoeală, că regele nu se mai întoarce în Sêrbia. Diplomația are convigerea aceasta și noi trebue sĕ pricepem, pentru-ce diplomația se poartă cu astfel de convingeri.

Convingerea diplomației seamĕnă foarte mult cu convingerea noastră de înainte cu douĕ luni, sau dacă place cuiva mai bine, a noastră dinainte cu douĕ luni seamĕnă cu a diplomației de ieri și de alaltăieri. Motivele însĕ difer.

Convingerea noastră nu s'a întemeiat pe sănĕtate sdruncinată, nici pe melancolie, ci pe împregiurări încurcate politice. Noi și astăḑi credem, că la aceste este a se reduce și sdruncinarea sănĕtății regelui Milan și a melancoliei fiiului seu Alexandru.

Ei bine, regele Milan se duce. Se termină cu aceasta toată afacerea?

Noue ni-se pare, că plecarea regelui Milan are sĕ fie întroducerea la drama cea mare, de care se tot scrie de ani încoace.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiiu, 22 Februarie st. v.

Abdicațiunea regelui Milan.

Regele Milan din Sêrbia doria de mult sĕ se retragă dela afacerile de guvernare și se vede, că acum 'și-a și realisat dorința. Situația, în care a ajuns Sêrbia în urma celor din urmă evenimente a devenit cu mult mai grea, decât ca regele Milan, obicĭnuit sĕ trăească în desfrêu, sĕ mai fi simțit în sine puterea și chiemarea, de a învinge toate greutățile și de a duce naia regatului la limanul mult dorit.

Deoare-ce Milan era resfățatul concetățenilor nostri maghiari și presa jidano-maghiară îl purta așa ḑicênd pe brațe, nu e fără oare-care interes a scì, cum scrie această presă despre el acum, când încă nici nu s'a publicat bine ucasul de abdicațiune.

În primul seu de ieri, „Pester Lloyd“ face înainte de toate vre-o câteva complimente președintelui regenței din Sêrbia, dlui Ristici, apoi își ia adio dela regele Milan în următorii termini: „Regele Milan se pregătesce pentru o „călĕtorie de recreațiune“ și în momentul acesta nimenea nu o poate scì, când se va fi recreat? Judecând după dispozițiunea, în care își părăsesce țeara, însănĕtoșarea sa sufletească va trebuì sĕ percurgă un proces lung, foarte lung. El se simte ostenit — nu ca un rege, care din consciința sa de datorință își scoate noue și noue puteri, ci ca un ḑiler, care, după-ce apune soarele, se plânge de oboseala unui lucru ce se plătesce rĕu. Din împregiurarea, că institue o regență în toată forma, se poate conclude, că regele Milan are de gând „sĕ doarmă un somn lung“ și se vede, că în el e mai puternică trebuința unei comodități personale, decât dedicarea chiemării lui de rege... Dacă în mijlocul situației critice, în care se află țeara, el se retrage spre a se recrea, și lasă destinele țerii și ale dinastiei în mâni străine, cum pot sĕ mai aibă alții încredere în el, și cum poate omul aștepta, ca poporul sêrbesc sĕ fie pătruns de indispensabilitatea suveranului?“

Perciunii se vĕd de departe și cu acest prilegiu.

Procesul Parnell.

Istoricul acestui proces atât de des pomenit este următorul:

Scrisorile compromițĕtoare pentru Parnell le-a publicat „Times“ încă în Martie 1887. Mai înainte a scris un articol prim întitulat „Parnellismul și crima“, voind sĕ dovedească, că agitația irlandeză ce urmează sub conducerea lui Parnell e pur și simplu identică cu agitațiunea finică și cu alte agitațiuni secrete ce se fac sub conducerea lui, care cu forța vor sĕ pună capĕt stăpânirii engleze în Irlanda, că Parnell și colegii sei sûnt complicii acelor criminalități, arbitragii și omoruri, care s'au comis în Irlanda de ḑece ani încoace, și în fine că Parnell și soții lui au stat în legătură cu conjuratorii finieni, că au primit dela ei parale etc. Spre dovedirea acestora „Times“ a început apoi a publica o serie de scrisori, 13 la numĕr, dintre care șepte de ale lui Parnell. Publicarea acestor scrisori a produs o grozavă sensație și mișcare publicistică. „Times“ a ḑis mereu, că scrisorile aceste sûnt autentice și 'și-a susținut afirmațiunea și atunci, când Parnell a declarat în casa de jos, că acele sûnt false. Procesul ce s'a trăgănat atâta timp s'a învîrtit mai ales în giurul constatării, dacă scrisorile acele le-a scris ori nu Parnell. Numai demascarea lui Pigott a făcut lumină și acum nici însași „Times“ nu mai neagă, că a căḑut victima unui mișel, când a creḑut, că scrisorile aceste sûnt veritabile.

Acum lucrul s'a clarificat și judecătorii sûnt în poziție, de a-'și pronunța verdictul asupra părții principale a causei, asupra instituirii comisiunii speciale și asupra raportului ce asta ar avè sĕ-'l facă parlamentului. Acolo se va pronunța fără îndoeală ultimul cuvênt în această afacere.

Afacerea cantonului Tessin.

Din Basel sĕ depeșează, că trimiterea colonelului Borel drept comisar confederal la Tessin a urmat în urma scirii, că Monte-Cenere este ocupat de 400 oameni înarmați, care au amenințat, că vor oprì trenul. Guvernul din Tessin a convocat sub arme o companie de trupe regulare. În giurul lui Luganos și în Breganzona pe muntele Cenere se află o badă înarmată de ultramontani. Municipalitatea din Luganoy a oferit spre apĕrare un corp de pompieri. Colonelul Borel a publicat în Tessin o proclamațiune, care a avut un efect liniștitor. După-cum stau lucrurile acum, o companie de soldați din cantonul Tessin se pare de suficientă, spre a împedeca ori-ce certuri eventuale.

Conflictul dintre sinodul bulgar și guvernul din Sofia.

După împărtășirile ce „Pol. Korr.“ primesce din Constantinopol, exarchul bulgar msgr. Iosif a trimis la Rusciuc un om de încredere pentru aplanarea conflictului dintre sinodul bulgar și guvernul prințului de Coburg, spre a determina pe metropolitul de acolo a convenì în confidență cu cei doi episcopi, cărora guvernul princiar le-a denegat dreptul, de a putè fi membri ai sinodului, și a se înțelege cu ei într'acolo, ca ei sĕ demisioneze din sinod, ceea-ce pentru ei nu ar fi o jertfă atât de mare, deoare-ce durata funcțiunii lor și altfel expiră încurênd. După aceste sinodul ar putè sĕ se întrunească pentru de a duce în deplinire alegerile de întregire. Exarchul Iosif crede, că astfel s'ar putè efectuì ușor o înțelegere cu guvernul bulgar.

Din dieta Ungariei.

Cuvênfarea ministrului de honveḑi Fejérváry în ședința casei deputaților dela 4 Martie.

Onor. casă! Înainte de a trece la adevĕratul scop al vorbirei mele, fie-'mi permis a rĕspunde la unele observări ale on. d. deputat Helfy. D-sa înainte de toate a criticat alinea 11. a §-lui 25 și a susținut, că numai aceia voluntari vor fi dispensați dela al doilea an de serviciu activ, care după primul an de serviciu activ vor trece examenul cu succes și vor corespunde și celorlalte condițiuni de a obținè gradul de oficer, precând aceia, care nu vor corespunde, vor avè sĕ servească și al doilea an. Aceasta este o mare rătĕcire, căci aici numai de aceea e vorba, cine poate fi numit oficer în reservă, dacă a făcut examenul și corespunde și celorlalte condițiuni legate de posiția unui oficer. Dar' nici cu un cuvênt nu este ḑis, că acela, care a făcut examenul, dacă nu corespunde pe deplin celoralalte condițiuni, va servì și al doilea an. Aceasta este în contraḑicere cu ceea-ce am declarat mai înainte. Ce a criticat deci dl deputat?

Helfy: Celelalte condițiuni. Voci din stanga: care este definițiunea lor?

Ministrul Fejérváry: Voiu spune și aceasta. Între condițiunile de a fi numit oficer se ține înainte de toate conduita morală nepĕtată. Am amintit mai înainte, că se poate întêmpla ca aceasta sĕ lipsească la un voluntar, dar' pentru aceea nu va servì al doilea an, dacă corespunde la examenul de oficer. Aceasta am declarat-o în mod lămurit și mai presus de toată îndoeala. Altă condițiune este, sĕ aibă anumite venituri, căci gradului de oficer se fac unele pretensiuni, cărora trebue corespuns. Se pretinde însĕ numai venitul minimal de 600 fl. Cine poate documenta că-'l are, a corespuns și acestei condițiuni.

Credeți d-voastră, că este compatibil cu dignitatea gradului de oficer, ca cineva, care este de altmintrelea om brav, onest și diligent, dar' se află într'o poziție subordonată, se fie numit oficer? Cred că veți concede, că asemenea casuri se pot întêmpla. (Voci: exemple!) Dacă respectivul este servitor. (Larmă mare. Voci: Aceasta nu se întêmplă!) Ba se întêmplă, mĕ pot provoca la un cas, care s'a întêmplat. La căile ferate d. e. sûnt

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de Lucreția Suciu.

(Urmare.)

XXIII.

Homer descrise și urîtul. Despre ridicol și teribil.

O parte nepotrivită ajunge sĕ poată turbura efectul armonic al multora, frumsețea lor. Dar' pentru aceea obiectul încă nu este urît. Și urîciunea pretinde mai multe părți nepotrivite, pe care asemenea trebue sĕ le vedem dintr'odată, dacă voim sĕ simțim contrarul dela ce simțim la frumsețe.

Astfel, după ființa lui, nici urîtul nu ar putè fi motiv pentru poesie; și totuși Homer a descris urîciunea cea mai extremă în figura lui Thersites, și a descris-o după părțile ei, unele lângă altele. De ce 'și-a permis la descrierea urîtului, ce 'și-a interḑis-o cu atâta pricepere la descrierea frumseței? Efectul urîtului nu va fi împedecat prin enumerarea succesivă a elementelor sale, ca și efectul frumseții prin astfel de enumerare?

Negreșit că va fi, dar' tocmai aici zace și justificarea lui Homer. Tocmai pentru-că urîtul este redus în descrierile poetului la o aparență mai puțin repulsivă a imperfecției trupesci, și încetă oare-cum de a mai fi urît, în ce privesce efectul lui, tocmai de aceea poetul îl va putè folosì; și ce el nu poate folosì independent, folosesce drept ingredientă, sĕ producă și sĕ potențeze anumite sentimente amestecate, cu care trebue sĕ ne distragă, lipsindu-'i sentimente curat plăcute.

Aceste sentimente amestecate sûnt ridicolul și îngrozitorul.

Homer ne descrie pe Thersites urît, ca sĕ-'l facă ridicol. Dar' el nu este ridicol numai pentru-că e urît, pentru-că urîciunea este o imperfecție, ridicolul resultă dintr'un contrast de perfecții și imperfecții. Aceasta este explicarea amicului meu*), eu aș mai adaoge, că acest contrast nu trebue sĕ fie prea drastic și acut, și continuând în limba pictorilor, oposiția (contrastele) sĕ fie de astfel, încât sĕ se poată contopì unul cu altul. Esop cel cuminte și de omenie, nu va fi ridicol, și dacă îi vom da urîciunea lui Thersites. A fost o aberație călugărească, neghioabă, sĕ transpună comicul fabulelor sale instructive, și în persoana lui, căutându-'l în diformitatea lui. Pentru-că un trup diform și un suflet frumos sûnt ca oleiul și oțĕtul; și dacă le amestecăm, cum s'ar putè altfel amesteca decât laolaltă, ele tot rĕmân vecĭnic despărțite pentru gust. Al treilea cas nu există aici: trupul stîrnesce supĕrare, sufletul plăcere, și fiecare independent de celalalt. Numai dacă trupul diform este și neputincios și bolnăvicios, dacă el împedecă sufletul în efectele sale, numai dacă el devine isvor de prejudiții nefavorabile pentru el, numai atunci supĕrarea și plăcerea sĕ contopesc, dar' apariția nouă ce rĕsare din ele, nu este rîs, ci compătimire, și obiectul, ce de altfel 'l-am fi admirat numai, devine interesant. Pocitul și bolnăviciosul Pope, trebue că a fost cu mult mai interesant pentru amicii lui, decât sănĕtosul și frumosul Wicherley pentru ai lui. Dar' precât de puțin ar fi Thersites ridicol numai prin urîciunea sa, tot atât de puțin ar fi și fără de ea. Urîciunea; potrivirea ei cu caracterul lui; contrastul ce-'l face el cu idea, ce o nutresce el despre importanța sa; efectul neprimejdios al rĕutăcioasei limbuții, care tot pe el îl umilesce; toate trebue sĕ se unească pentru acest scop. Împregiurarea din urmă este aceea neprimejdie, ce o pretinde Aristoteles indispensabil, la producerea ridicolului; tocmai precum socotesce și amicul meu, că este o condiție necesară, ca acel contrast sĕ nu fie deloc important și sĕ nu ne prea intereseze. Sĕ admitem numai, că Thersites ar fi plătit mai scump rĕutăcioasele-'i clevetiri despre Agamemnon, că 'l-ar fi costat vieața, în loc de câteva umflături sângeroase, și noi nu am rîde de el. Căci acest monstru de om, e om oricum și nimicirea lui ne pare totdeauna un rĕu mai mare, decât toate slăbiciunile și vițiile sale. Experiența aceasta o putem face cetind sfîrșitul lui în Quintus Calaber. Achilles regretă că a omorît pe Penthesilea: frumsețea în sângele ei vĕrsat atât de vitejesce, stîrnesce cinstea și compătimirea eroului, și din cinste și compătimire se nasce amor. Dar' clevetitorul Thersites îi face o crimă din amorul acesta. El vorbesce în contra voluptății ce scoate din minți și pe cel mai viteaz bărbat. Achilles sĕ înverșunează, și fără sĕ rĕspundă cu vre-o vorbă îl lovesce atât de negingaș în față, încât dinții și sângele și sufletul îi sar deodată din gură. Prea crud! Pe vehementul, ucigașul Achilles îl urĕsc mai mult, decât pe zăcașul, nemulțumitul Thersites; strigătul de bucurie ce ridică Grecii pentru această faptă mĕ ofensează; eu mĕ dau pe partea lui Diomedes, care își ridică paloșul sĕ rĕsbune moartea rudeniei sale: căci eu simt, că Thersites e și rudenia mea, că este un om.

Dar' sĕ presupunem, că ațîțările lui Thersites ar fi erupt într'un măcel, că poporul revoltat s'ar fi retras la năi, și că ar fi trădat și părăsit pe beliducii sei, că beliducii ar fi căḑut în mânile dușmanilor setoși după rĕsbunare, și că dincolo o pedeapsă dumneḑeească ar fi prăpădit total poporul și flota: cum ne-ar apărè atunci urîciunea lui Thersites? Dacă urîciunea neprimejdioasă este totdeauna grozavă. Nu pot lămurì aceasta mai bine, decât citând douĕ pasage excelente din Shakespeare. Edmund, bastardul contelui Glocester din regele Lear, este un scelerat mai mic decât Richard, ducele de Glocester, care 'și-a deschis calea până la tron, prin cele mai grozave crime, și s'a urcat pe el sub numele Richard III. Dar' cum se întêmplă, că cel dintêiu nu stîrnesce atâta groază și înfiorare ca cel din urmă? Când aud pe Edmund ḑicênd:

„Natură, Dumneḑeul meu! Numai așeḑămintelor tale mĕ supun. De ce sĕ sufer eu chinuirile obiceiurilor și sĕ permit încăpăținării popoarelor sĕ mĕ desmoștenească, pentru-că m'am născut cu douĕspreḑe-ori patrusspreḑece luni mai târḑiu decât fratemeu? De ce bastard, de ce nelegitim? Dacă trupul îmi e tot așa de puternic încheiat, și gândirea tot așa de liberă, și liniile feții tot așa de nobile ca ale unui rod legitim! Pentru-ce sĕ ne stigmeze de nelegitim! Bastard? Nelegitim? Noi — — — —“

aud un diavol, dar' îl vĕd în chipul unui ânger al luminii. Din contră, dacă aud pe contele Glocester, ḑicênd:

Pe mine nu mĕ 'ncântă plăcerile aceste,
Și nici n'am obiceiu 'n oglindă sĕ privesc;
Nefiind chipos la față, amorul nu-i al meu,
Nu-'mi place a petrece cu desfrênatele
Statura maiestoasă a celorlalți bărbați
Natura 'nșelătoare n'a voit sĕ 'mi-o dee,
Neisprăvit și gârbov născut sûnt fără vreme
În astă lume aspră, pe jumĕtate gata.
Schiopând beteag și ghebos, și groasnic la vedere,
Și cânii chiar mĕ latră când lângă ei m'opresc.
Nu, mie nu-'mi convine această viețuire
De cântece, de jocuri, plăcută celor slabi; —
Privind, sĕ-'mi petrec vremea, la umbra mea în soare;
Sĕ stau s'admir de-aproape diformitatea mea?
Luat-am hotărîre, nu pot fi curtesan,
Și cum fac sĕ mai treacă un veac atât de pacĭnic?

*) Mendelssohn.

funcționari și servitori. Dacă respectivul este întrebuințat ca servitor, (Voci: Cu examenul de maturitate!) apoi nu este apt pentru posiția de oficer, care pretinde oare-care autoritate. (Aprobări în dreapta, voci în stânga: Parte-épée-ul îi dă autoritate!) Un mic negutător, dacă e independent, se poate face oficer, dar'...

Geza Polonyi: Dar' ministru se poate face!

Ministrul Fejérváry: Președinte stabil al unui comitet de demonstrații se poate face, dar' ministru nu.

Dl deputat dice mai departe, că dispositiunile relative la al doilea an de serviciu nu corespund scopului de a sporì numărul oficerilor în reservă. Mă rog de iertare. În anul prim instrucțiunea este întocmită, ca respectivul să devină oficer. Cine nu poate face la sfîrșitul anului examenul de oficer, dacă a avut purtare bună, are voe să participe și în anul al doilea la cursul de instrucțiune. Dar' scopul propriu al anului al doilea nu este, ca respectivul să se facă oficer, ci suboficer. Am arătat mai înainte deosebirea, care există, că cineva în cas de mobilisare să fie aplicabil ca suboficer și că statul suboficerilor în timp de pace să fie sporit.

Deputatul Helfy dice, că oameni de specialitate susțin, că cultura și sciința maghiară vor fi păgubite prin favorurile acordate în ministerul cultelor. Dar' cine a propus aceste favoruri? Nu oameni de specialitate? Că părerile oamenilor de specialitate sûnt diferite, este natural. Dl ministru de culte a acceptat numai propunerile oamenilor de specialitate competenți. Ce este aici de criticat nu înțeleg. Dl deputat a dis, că limba națiunii nu este un drept al Coroanei. Dar' a susținut cineva că este? Vă rog însă să considerați, că e mare deosebirea între națiune și o instituțiune de stat.

În cea din urmă nu este representat numai statul, ci și celelalte popoare și celalalt stat al monarchiei. (Voci în stânga: *Eláll!* În statul unguresc sûnt numai cetățeni de stat unguri!) Eu am rugat onorata casă să asculte în liniște, eu nu întrerup pe nimenea, mă rog deci să fiu și eu ascultat.

Dl deputat dice, că guvernul declină dela sine responsabilitatea în cestiunea de limbă și o lasă Coroanei. Pardon! N'am spus eu de atâtea-ori pentru-ce este necesară limba germană ca limbă oficială în armată. Cine nu vrea se înțeleagă, aceluia înzadar îi explic. Noi nu lăsăm responsabilitatea Coroanei, ci este convingerea mea, că altă limbă nu poate fi limbă oficială. Aș vrea, ca toată armata să fie ungurească, dar' nu să poate. Vă rog să calculați cu împregiurările reale.

Helfy: Nu voim se maghiarisăm pe austriaci, dar' Ungurii să fie Unguri!

Ministerul Fejérváry: Dl deputat vrea să ne facă ridicoli, pentru-că voim să resolvăm cestiunea printr'o resoluțiune. Dar' resoluțiuni se iau și airea; În Anstria s'au luat mai multe resoluțiuni ca la noi.

Trec la vorbirea din urmă a dlui deputat conte Apponyi. (Voci: Îți va fi greu!) Voiu cerca și nu mă spariu. Dl deputat cu tot arsenalul elocuenței sale s'a încercat să dovedească ceva ce nu există. Antêiu: Că în propunerea de conclus a deputatului Gajáry, pe care consciu de responsabilitatea mea și eu am primit-o, nu găsesce nici o garanță. A doua: nu primesce propunerea, pentru-că ea nu se deosebesce de starea de astădi. A treia: pentru-că el voesce dispositiuni precise în textul legii, ear' nu resoluțiuni.

Mai departe dice, că al doilea an de serviciu este nedrept, milităresce păgubitor și politicesce primejdios. Provocându-se la legi vechi și la vorbirile lui Deák să încearcă a dovedì, că stabilirea limbii de serviciu nu este un drept al Maiestății și din toate aceste motive respinge propunerea lui Gajáry.

Dnul deputat să provoacă la legile din 1840 și 1808.

Dovedind deputatului Apponyi, că proiectul de resoluțiune schimbă esențial actuala starea de lucruri, ministrul Fejérváry cetesce ceea-ce dice în privința limbii instrucțiunea ce astădi este în vigoare. După-ce a terminat, unii deputați strigă: Asta e o mare deosebire!

Vă voiu spune eu, continuă ministrul, care este deosebirea. Deosebirea e aceea, că până acum voluntarilor le-a fost permis să se folosească de limba lor maternă numai la expunerea din studiile cele mai grele, dacă comisiunea examinătoare ori singuratici membri de aici au posedat limba aceasta, precând acum se dice, că în decursul examenului se pot servì de limba statului, nu numai atunci, când în comisiune va fi din întêmplare un oficer, care cunoasce această limbă, ci între toate împregiurările. Eu cred, că aceasta e o deosebire mare! Cel-ce voesce să o înțeleagă, va înțelege; aceluia care nu o înțelege, nu-'i pot ajuta.

Contele Gabr. Károlyi: În partea aceia șed toți aceia, care le înțeleg toate.

Fejérváry: D-sa însă nu înțelege nimica!.....

După-ce președintele îndrumă pe contele Károlyi, la ordine, ministrul de honvedi își termină discursul cu aprobări viue din partea dreaptă.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI".

De lûngă **Arieș**, în 4 Febr. 1889.

(*Fondul școlar din Câmpeni. Corul plugarilor români.*) În Nr. 38 a. c. al diarului „Tribuna", dl Cloșcuța se pune și aduce la cunoscința publicului starea precară, în care se află fondul școlar interconfesional din Câmpeni. Ne pare foarte rău, că dl Cloșcuța se mărginesce a aduce o sumă de invinuiri la adresa consistorului din Sibiiu, — dintre care cele referitoare la denegarea întăririi în mod definitiv a învățătorilor, — să ne ierte d-sa, — puteau rămânea mai bine nescrise și nepublicate; ne pare foarte rău, că cu o cale nu ne dă lămuriri cum și de ce? — cine poartă vina: oamenii ori provedența dumnedeească, că venitele respectivului fond școlar scad pe di ce merge?! Pentru-că, o vorbă ca o sută, făcând fondul școlar din Câmpeni mereu mersul racului, preste un an-doi pot să ajungă trebile acolo, încât să fie necesar a mai reduce un al doilea post de învățător, în urmă un al treilea, progres nu-'i vorbă, și în cele din urmă, să afle lumea într'o bună dimineață, că așa poreclita școală capitală din Câmpeni e pe doagă de moarte....

Dl Cloșcuța — de sigur în posiție de a avè cele mai autentice informațiuni — ne-ar deobliga, deslușind cestiunea de mai sus.

Din parte-ne nu vom hesita nici un moment a da apoi publicității și observările ce sûntem în stare a le face.

Aflându-ne în Câmpeni, nu va strica să mai ventilăm o causă.

De ce să nu?!

Era odată, și nu e demult de atunci, era în Câmpeni un așa numit „Cor al plugarilor (!) români". Corul respectiv s'a produs mai de multe-ori în public în beneficiul fondului seu. Ba s'au făcut colecte chiar prin Abrud și Roșia în această direcțiune și așa credem, că cu resultat mulțumitor. Da, s'au făcut mai de multe-ori.

Întrebăm acum pe cei puși în fruntea afacerii: Cum stă treaba cu „Corul plugarilor români din Câmpeni?" — mai există și adi, ori 'i-s'a cântat deja: „În veci amintirea lui!"

Punem această întrebare din motivul, că nu scim nimic despre el acum de multă vreme. Ba avem informațiuni — poate neexacte, — că nu fără temeiu am început a vorbì despre el cu cuvintele: „Era odată...."

În sfîrșit, de e în ființă și adi corul cestionat, de nu e în ființă, cu iertare să fie dis: Am dorì să scim, ce e cu fondul lui? Are fond ori n'are? Dacă are, cât de mare este el, și unde e elocat, dacă nu, apoi ear' să se scie.

Lucrul cel mai înțelept ar fi, să se dee publicității rațiociniul fondului, căci definitele învitări încă s'au făcut tot pe calea aceasta.

O cerem aceasta, fiindcă nu ne aducem aminte să fi cetit nici un rațiociniu, despre venitele și erogațiunile multelor producțiuni musicale, literare, teatrale etc., — cu joc și fără joc, ce s'au dat în favorul respectivului fond.

Dar' ce nu s'a făcut se poate încă face — de nu va fi trecut în rațiociniul imposibilităților — noi să mai așteptăm o săptămână două, apoi să revenim. *Horița.*

CRONICĂ.

Principesa de Coroană văduvă Stefania. După-cum află „Pol. Korr.", consiliarul de Curte Weilen a sosit la Miramar, pentru-ca să raporteze Principesei de Coroană văduvei Stefania asupra progresului în lucru la opul: „Austro-Ungaria în tablouri și cuvinte".

*

Secretarul camerei comerciale din Brașov. În urma unei erori de formă în alegere, ministerul reg. ung. de comerciu, precum să scie, nu a voit să aproabe alegerea de secretar al numitei camere pe Eugen Iekelis. Pe basa unei petițiuni binemotivată a camerei ministerul în urmă a aprobat dilele trecute alegerea.

*

Maghiarisări de nume. „*Budapesti Közlöny*" publică următoarele schimbări de nume: Minorenul Iosif Kohn în „*Kovács*"; Gavriil Potyoró în „*Réti*"; Heiman Grünwald în „*Lukács*".

*

Conservatorul din Cluj. Acest institut musical din Cluj a fost cercetat în anul trecut de 137 elevi, banii încassați ca didactru au fost 2981 fl., cu 450 fl. mai mult ca în anul 1887. Venitele conservatorului în anul acestă sûnt preliminate cu 4468 fl., spesele cu 4426 fl. Întreagă averea institutului este de 7613 fl.

*

Insignii de studenți. Tinerimea universitară din Budapesta a încheiat un contract cu o firmă pentru furnisarea de calpaguri, care vor servì de insignii pentru studenții din capitală. Pe calpagurile universitarilor se va pune o petea, după colorile diferitelor facultăți (roșu, galbin, albastru și mohorît), pe calpagurile ascultătorilor de technică se va pune petea roșie-albă. La festivități, calpagul va fi acoperit cu păioara neagră.

*

Profesorul Dr. Babeș. Cetim în „Pester Lloyd": De câtva timp aflăm mereu în diarele noastre comêntându-se cestiunea acestui destoinic savant ungar din școala lui Scheuthauer și Pasteur. Faptul e cunoscut cetitorilor nostri din rapoartele, pe care și noi le-am adus, despre chiemarea lui la Bucuresci și despre grăbita lui resignațiune dela professura din Budapesta. Acum, după-ce afacerea a ajuns prin cea mai din urmă fasă la un sfîrșit definitiv, ni-se trimite dela cineva, care stă aproape de dnul Dr. Babeș, o expunere a genesei și a întregului curs al afacerii. Iată ce aflăm în aceea expunere: În anul 1887, când la recomandarea lui Pasteur, Drul Babeș a fost chiemat de guvernul român să organiseze plănuitul institut batereologic din Bucuresci, el s'a adresat ministrului de culte Trefort cu întrebarea, că oare corect este, ca el — Dr. Babeș — să meargă la Bucuresci, și dacă e corect, aplecat e ministrul Trefort să-'i dee un concediu pe mai mult timp? Ministrul Trefort s'a aflat foarte măgulit, că un guvern străin cere pe un învățat ungar la îndeplinirea unei așa de însemnate concepțiuni; ministrul s'a învoit prea bucuros și 'i-a dat Drului Babeș un concediu de trei ani, care să se reînoească din an în an, ba mai mult: ministrul a promis lui Babeș, că după împlinirea misiunii sale în Bucuresci, 'i-se va deschide în patrie o catedră ordinară. Babeș a fost, cum să scie, profesor extraordinar. Îndată-ce se va înființa însă un institut mai mare bactereologic în Ungaria, Babeș are să fie încredințat cu organisarea aceluia. Dacă luăm în considerare, că această chiemare la Bucuresci a consciului și a cunoscutului profesor în străinătate prin recomandarea lui Pasteur, a fost foarte măgulitoare pentru el; considerând, că posiția lui materială aici în patrie n'a fost nimic mai puțin decât briliantă, astfel nu poți dice că mergerea lui Babeș la Bucuresci a fost o faptă nepatriotică și ingrată; nu nepatriotică, căci Babeș a declarat lui Trefort, că el după împlinirea misiunii la Bucuresci, va reîntoarce în patrie, ca să-'i ajute după puteri, afară de aceasta Babeș e legat de patria sa ungară prin intime relații familiare. Dar' nu merită nici a fi numit ingrat, deoare-ce tot ce a primit el cândva dela statul ungar a răsplătit din ajuns prin serviciile sale de până acum. Scrisoarea noastră la sfîrșit constatează, că Drul Babeș când 'și-a tras opritele consecuențe din vocile pornite contra lui în presă și când 'și-a dat el demisiunea ca profesor ungar: pe atunci deja concediul dat de Trefort încă nu expirase.

*

Hymen. Dl Ioan Turcu, protonotarul comitatului Făgăraș, 'și-a încredințat de soție pe domnișoara Eugenia Codru Drăgușanu.

*

Orașul Bucuresci descris de Bergner. Cetim în „Fûntâna Blandusiei": Dl Rudolf Bergner, cunoscut Românilor prin lucrările sale, a publicat dilele aceste în „Bibliothek der Unterhaltung und des Wissens" (Stuttgart) o descriere a Bucurescului, pe care 'l-a visitat acum doi ani. Descrierea e foarte favorabilă și măgulitoare pentru noi. În multe puncte dl Bergner ne pune mai sus decât Budapesta și chiar Viena. „Bucurescianca, dice el, e o regină a toaletei, ea întrece în aceasta pe locuitoarele Budapestei și Vienei, cu atât mai mult pe berlineze. Firesce că toaletele frumoaselor bucurescence costă mulți bani și nu prea ajută la fericirea casnică. Dar' să pare-că o îndreptare începe să se producă. Luxul începe să scadă și bucurescencele să îngrijesc mai mult de gospodărie decât înainte vreme. Bucurescului e arătat sub toate fețele cu toate particularitățile lui. Clădirile mai de seamă, monumentele, grădinile, tipurile poporane, distracțiile, toate trec pe rînd dinaintea ochilor cetitorului. Neapărat, că dl Bergner găsesce și multe de criticat: vieața de noapte, care e prea întinsă, franțosirea și altele. Dar' în general, ne înfățișează lumii germane sub o lumină destul de bună. Capitala noastră, după impresia d-sale poate sta la rînd cu orașele civilisate și are frumos viitor. Numai să părăsim ceva din ușurința și deșertăciunea franceză și din farnientul oriental. „Liniștea, temeinicia și filosofia germană ar fi mai bun dascăl pentru un popor, care să desvoaltă".

*

Confederațiunea carpato-balcanică. Alaltăieri am primit, dice „Românul", dela Lipsca o hârtie imprimată, conținênd în primele sale linii o altă combinațiune, privitoare tot la confederațiunea carpato-balcanică, o idee, care ori de câte-ori să sguduie printr'un eveniment oare-care Orientul european, tot de atâtea-ori apare și ea la lumină. Moartea neașteptată a moștenitorului Coroanei austro-ungare punênd în cestiune dualismul austro-ungar, sûnt oameni, care cred, că acest dualism nu va mai dura decât atâta vreme cât Maiestatea Sa Francisc Iosif va mai fi pe tronul din Viena și din Budapesta. Prin urmare, și acì e combinațiunea ce ne sosesce din Lipsca, prin urmare lăsată ca și alte state orientale în voia sa, Ungaria va avè lûngă ea și în contra ei imperiul Țarilor, un vecin, care mai cu seamă pentru Unguri nu s'a arătat totdeauna de o prietenie prea pronunțată. De acì propunerea de a încheia confederațiunea carpato-balcanică sub egemonia, adecă sub antêietatea Ungariei. Ungaria să meargă în fruntea statelor orientale! Lucrul ni-se pare cel puțin bizar. Noi semnalăm faptul și combinațiunea lipscană mai ântêiu pentru a constata, că idea confederațiunii carpato-balcanice a prins rădăcini și în Germania, și al doilea pentru a ne convinge împreună cu cetitorii, cât de greu este, — am dice cu neputință! — ca o idee să nu străbată multe drumuri greșite înainte de a întra pe calea cea dreaptă și efectivă."

*

Pentru apărarea țerii. Profesorul Richard de Kaufmann, un bărbat foarte competent în de ale economiei naționale, a publicat un studiu asupra speselor ce le are fiecare stat în Europa cu apărarea țerii. Dînsul calculează, că din venitul anual Germania spesează cu armata 16·82 percente, Austro-Ungaria 17·36, Italia 21·25, Franc[illegible], Rusia 29·13, ear' Anglia cu flotele [illegible] percente.

*

Principele Alexandru de Bat[illegible] Despre căsătoria principelui de Ba[illegible] povestesce „*Figaro*" următoarele: În[illegible] tel mic din Mentone locuia de vre-o [illegible] săptămâni domnișoara Loisinger. Într' [illegible] la hotel un domn cu numele Ernst [illegible] cant din Heidelberga; el locuia o chi[illegible] prânția la *table d'hote*, să întreținea [illegible] cu artiști și făcea plimblări lungi cu [illegible] șoara Loisinger. Cunoscuții acestui d[illegible] ceau fel de fel de glume asupra ase[illegible] lui cu principele de Battenberg. În[illegible] cât de surprinși au fost ei, când au a[illegible] fostul consul rusesc în Darmstadt întit[illegible] tabricant tot „Alteța Ta". Aceasta se ți[illegible] început de o glumă a consulului. Când [illegible] dit domnul Ernst de moartea Archid[illegible] Rudolf, a fost cuprins de un tremur co[illegible] siv și mult timp nu a putut vorbì nimi[illegible] 6 Februarie s'a căsătorit dl Ernst cu d[illegible] șoara Loisinger în biserica catolică [illegible] tr'un sătuleț de lûngă Mentone, deoare-ce [illegible] tul protestant cerea o mulțime de formali[illegible] Mirii au plecat apoi în Italia.

*

Logodna principesei Sofia cu cli[illegible] nomul Greciei, după-cum află „Post" se [illegible] contrage prin procurațiune, fratele mires[illegible] principele Henric va representa pe mir[illegible] Împărăteasa Frideric și principele Henr[illegible] vor însoți pe mireasa la Atena, unde va av[illegible] loc cununia.

Cestiuni bisericesci.

(Urmare și fine.)

Domnul N. A. însă se apucă a demonstra, că ținerea sinoadelor la noi este chiar oportună, și spre scopul acesta se folosesce de nisce argumente, care dovedesc, că domnialui nu are nici teamă de Dumnedeu, nici rușine de oameni. Strigă, că „la noi toate lucrurile merg înapoi și pe dos", precând administrarea și conducerea archidiecesei noastre a stors admirarea și respectul chiar și dela aceia, care nu se țin de religiunea noastră; — vorbesce „de interese personale și familiare", când toată lumea scie, că actualul metropolit are numai doi nepoți pe teritorul archidiecesei, și nici-unul din ei nu are beneficiu eclesiastic; — vorbesce „de lățirea imoralității și abusurilor", când toți recunosc vieața sfântă și creștinească a archiereului nostru, și simțul lui de dreptate și echitate; — strigă, că „toată archidiecesa geme de nemulțumire", când archivul metropolitan geme de adrese de mulțumire, gratitutine și recunoscință pentru binefacerile primite dela păstorul nostru; se plânge „de asupriri și prigoniri sistematice", când se pot aduce eclatante doveți despre bunătatea inimei, cu care Excelența Sa metropolitul a sciut ierta chiar și contrarilor sei; vorbesce de „favorisarea trântorilor", când ori-cine poate vedè, câți bărbați harnici se bucură de posturi însemnate, la care 'i-a ridicat numai Excelența Sa, de multe-ori în contra voinței altor persoane puternice și interesate; vorbesce de desconsiderarea, intimidarea și dejosirea clerului de rînd, când toți sciu, că archiepiscopul actual primesce pe ori-și-care preot, care se presenta înaintea lui, îl mângâie, îl îmbărbătează, îl ajută de multe-ori cu prețul celor mai mari jertfe materiale, lipsindu-se pe sine de unele comodități, care cu tot dreptul 'și-le-ar putè procura în etatea s'a înaintată; vorbesce de sarcini puse pe grumazul clerului de rînd, când toți sciu că Excelența Sa mai toate venitele 'și-le-a dat și sacrificat pe altarul bisericei și a culturii naționale, precând preoții nu contribuesc decât câte un floren pe an la fondul viduo-orfanul și și acest florin ei de bunăvoe 'l-au oferit; strigă, că prelații nostri stau cu mânile în sîn și lasă îngrijirea preoților nostri pe mâna străinilor, precând în toată archidiecesa este cunoscută afacerea cu regularea congruei; și în fine are tupeul domnul N. A. de a înterpreta fals un circular, care se află în mânile tuturor preoților archidiecesani, și a cărui context nu sufere insinnările malițioase ale acelui domn.

Dacă domnul N. A. crede, că este atât de oportună ținerea sinoadelor, putea să suleveze această cestiune în un sinod protopopesc, în care să fi făcut propunerea de a se așterne capului archidiecesei o representațiune, în care cu termini cuviincioși să fi desfășurat cestiunile, ce trebue neapărat să se resolvească în sinoade, și atunci dînsul ar fi purces așa, precum se și așteaptă dela un preot. Însă când dînsul a purces așa, precum a purces, a arătat, că nu numai este inconsciu de chiemarea unui preot, ci chiar puțin demn de a face parte din tagma preoțească.

Domnul N. A. nu se mulțumesce numai cu invectivele de mai sus, ci îngrămădind neadevăr preste neadevăr, strigă în gura mare, că preotesele văduve capătă numai câte 20 fl. la an, precând tuturor preoților este cunoscut, că de mai mulți ani încoace ele au căpătat o sumă mai mare de 20 fl. din fondul viduo-orfanal, și unele dintr'însele se bucură chiar și de pensiuni de câte 100,200 fl. și chiar 300 fl. din fundațiunea Șuluțiană. Domnul N

Mai bine aș comite o crimă, o mișelie
Căci mult îmi sûnt urîte aceste vremuri line*),
aud un diavol, și văd un diavol într'un chip
ce ar trebuì să-'l aibă numai diavolul.

(Va urma.)

Când s'au îmbătat ântêiu Moldovenii de șampanie.

La anul dela facerea lumii 7219, împăratul Petru-cel-Mare pornì răsboiu împotriva împărăției otomanicesci. Țarul venì în Moldova, unde domnia pe vremea aceea Dimitrașcu-Vodă-Cantemir; Petru, împreună cu Ecaterina, trecù Prutul pe la Zagarance și venì la Iași; stete acì câteva dile în curtea domnească, visità orașul și se trase apoi la tabără, la Prut, unde se petrecù întêmplarea hazlie, pe care o dăm acì întocmai precum o descrie hatmanul Ioan Neculce în leatopișețul seu:

„După aceste, împăratul a treia di a purces din Iași la Prut la oastea sa și a poftit și pe Dimitrașcu-Vodă să vie cu dînsul și să-'și iee cu dînsul cincisprădece boieri, pe care îi vor plăcè lui să-'i cinstească acolo și să meargă și metropolitul țerii să slujască acolo liturgia, în biserică de cort; și a pus de au cumpărat și câteva vase de vin, să fie de cinstit oștenii, că atunci era mai înainte cu două dile de sărbătoarea de diua sfinților apostoli Petru și Pavel, în post, să facă în loc de praznic, cum se dice la noi; și fiind și numele lui Petru, avè obiceiu el de făcea și într'alți ani slujitorilor lui masă. Deci Dimitrașcu-Vodă s'a sculat a doua di, și 'și-a ales boeri pe cine a socotit, împreună cu metropolitul Gedeon, și s'au dus la obuz, și a slujit metropolitul liturgie în biserică de cort; ear' oastea era strînsă, și era făcut ca un ocol mare, mai mare decât cuprinde curtea domnească din Iași, mai ca pe de două-ori de-cum e curtea domnească; așa era acel ocol. De o parte era drăgănimea (dragonii), și de o parte tot puscile cele mari (tunuri) înșirate. Deci, dacă a slujit liturgia metropolitul, au început a sloboді puscile cele mari pe rînd toate, câte una, până în cincindeci și două, că atâtea avea luate împăratul cu sine. Apoi au început a sloboді drăgănimea flintele, însă nu totodată, ci începuse a sloboді de o parte, mergênd focul sloboдind din om în om împregiur, ca cum ar merge fulgerul, așa mergea focul împregiur; și erau cinci rînduri, tot dragoni de dragoni. Apoi au mers la conac, și acolo au întins vre-o cinci-șese corturi, unul lûngă altul, de se țineau tot unul, și au pus masă sub acel cort jos pe pământ, și au săpat șant de sloboдit picioarele în jos, și a ședut Împăratul și cu Dimitrașcu-Vodă si cu toți generalii câți erau, și brigadirii, și polcovnicii și căpitanii; și pe de o parte, dela al cincilea boer Moskicesci mai jos, ședeau și cei cincisprădece boeri moldovenesci, tot-dearîndul, fiecare după cinstea și boeria sa. Și era într'o Miercuri, în post; și au mâncat toți carne pentru libovul împăratului creștinesc, și 'i-au cinstit împăratul prea bine și frumos, și mai pe urmă ne-au închinat singur împăratul cu nisce vin a lui dela Françuji, care îndată cum au beut cum au mărmurit toți de beți, bênd de acel vin; și n'au mai sciut cum au dormit într'acea noapte și Domnul și boerii".

. . . . . .

Fără îndoeală, că „vinul cel dela Françuji" nu era altceva decât șampanie. Moldovenii, de felul lor vajnici beutori, erau deprinși cu vinuri cinstite, care-'ți spun adecă dela început cât sûnt de tari și până unde să te întindi; șampania însă, ipocrită cum e, trebue să li-se fi părut ca un must, adecă beutură nevinovată.

Și și-or fi pus mintea cu dînsul.

Un lucru nu ne spune Niculae: era și metropolitul la masă? Pățit-a și prea sfântul Gedeon ca Domnul și boerii? Era în post, ce e drept, și la masa împărătească se mânca carne; aceasta ar face să se creadă, că metropolitul nu s'a împărtășit la originalul banchet. Dar' „pentru libovul" împăratului ce nu se făcea atunci?....

„Fûntâna Bland."

*) Shakespeare, Richard III, Act. I. Sc. 1. Tr. de Scarlat Ioan Ghica.

A. afirmă, că consilierii metropolitului sûnt oameni fără familie, pe care la moarte nu-'i plânge nime, precând este sciut, că pe unii 'i-a plâns naţiunea întreagă, şi memoria celor răposaţi este binecuvêntată atât pentru binefacerile lor din vieaţă, cât şi pentru fundaţiunile lăsate după moarte. Tot domnul N. A. susţine, că consilierii metropolitului sûnt bine salarisaţi, precând ori-cine cunoasce starea lucrului este deplin convins, că dacă d. e. canonicii ar satisface tuturor exlgenţelor, ce le pretinde rangul lor, atunci desigur nu s'ar ajunge cu venitele lor.

Ei dacă nu vreau să lase datorii după moarte, nu-'şi pot permite luxul de a ţinè trăsură cu cai cum au mulţi preoţi de pe la sate, pe ei nu-i lasă punga să se îmbrace nici măcar ca un anumit protopop, care poartă chiar şi capuţiu roşu pe cap. Ear' un profesor de teologie în Blaj, care începe cu un salar de 600 fl., dispune de mai puţin venit decât unii capelani din archidiecesă. Temeraritatea dlui N. A. ajunge însă la culme, când spune, că consilierii metropolitului nu-'şi bat capul cu promovarea bunăstării preoţilor de pe la sate, din motivul, ca nu cumva acei preoţi, ajungênd la o stare materială bună, să nu mai poată fi conduşi după pofta celor mari. Apoi bine, dle N. A.! D-niei d-tale să nu-'ţi fie oare cunoscute fundaţiunile făcute atât de episcopii nostri şi de actualul metropolit, cât şi de mulţi canonici şi alţi preoţi din gremiu pentru cultura şi bunăstarea materială a clerului şi a poporului archidiecesan? Ear' dacă toate aceste îţi sûnt cunoscute, atunci cum mai cutezi a afirma în public, că pe preoţii din gremiu nu-i doare de soartea clerului nostru dela sate?

Mai observăm numai atâta, că dl N. A. mai face şi însinuarea maliţioasă, că adecă, preoţii din gremiu nu s'ar îngrijì cum se cade de fondurile şi fundaţiunile adunate dela clerul de pe la sate, căci iată ce afirmă: „să cerem să ni-se dee seamă dsepre fondurile adunate dela noi şi prin noi". Două neadevăruri se conţin în aceste puţine cuvinte, unul, că nu s'ar da seama despre starea fondurilor archidiecesane, altul, că acele fonduri s'ar fi înfiinţat prin contribuirile făcute de clerul dela sate. Însă este sciut, că partea cea mai mare din fondurile şi fundaţiunile archidiecesane sûnt întemeiate de archiereii nostri şi de preoţimea din gremiu şi că numai fondul viduo-orfanal se îmulţesce din contribuirile preoţilor dela sate, deşì chiar şi în acest fond, după proporţiune, contribuesc mai mult preoţii din gremiu, decât cei dela sate. Asemenea este sciut, că despre starea fondurilor şi fundaţiunilor archidiecesane în tot anul se dau raţiuni formale şi apoi starea acelora să notifică de comun clerului archidiecesan prin circulare emanate dela Ven. ordinariat metropolitan.

Acestea fie de ajuns despre articolul dlui N. A., şi dacă d-lui va cugeta, că 'l-am tractat prea aspru, aducă-'şi aminte, că nu 'l-am putut tracta aşa de aspru, precât ar fi meritat pentru fapta lui insolentă, care de sigur va fi stîrnit indignaţiunea tuturor preoţilor archidecesani conscii de chiemarea lor şi a tuturor oamenilor onesti şi neorbiţi de patime.

Încheiu cu o rugare ce o adresez onorabilei redacţiuni a „Tribunei", ca adecă pe viitor să nu mai deschidă coloanele sale la astfel de oameni nesocotiţi, cum este şi dl N. A., ci când acestia se imbie cu articoli atât de insolenţi, în care cele mai grave acuse nu să dovedesc cu nimica pe lume, să binevoească onor. redacţiune a respinge acei articoli.

Aceasta rugare o face unul dintre cei mai sinceri stimători ai „Tribunei".*)

Sinceritatea.

*) Am dat publicare articolului combătut în cele premergătoare, nu pentru-că am întru toate consimţi cu cele cuprinse într'însul, ci pentru-că ne simţim datori a da fiilor bisericii gr.-cat. prilegiul de a discuta cestiunile ivite în această biserică, care numai pe calea ḑiaristică se pot discuta în public. Credem, că capii şi conducătorii bisericii gr.-cat. vor fi de acord cu noi, că mai bine este, când nemulţumirile ivite în clerul şi între credincioşii bisericii lor, pot răsufla în ḑiaristica imparţială, unde pot fi şi combătute de cei chiemaţi, decât când ele, neavênd această biserică un sistem representativ, analog altor biserici, să ferb şi se potenţează pe sub ascuns. Red. „Tribunei".

VARIETĂŢI.

(Pentru-ce au Ovreii barba roşie?) Când a prins Moise pe Ovrei închinându-se viţelului de aur, îl sparse bucăţele şi-'l pisà, pe urmă amestecà praful acesta în apă şi-'l dete poporului să-'l bea. Aurul se oprì în barba celor care să închinaseră viţelului, aşa, că ori-cine îi putè cunoasce. De atunci le cresce Ovreilor barba roşie.

(Sakhrat.) Mahometanii cred, că este un munte, care încungiură tot globul. Muntele acesta se chiamă Kaf şi are de temelie peatra Sakhrat, despre care Lokman ḑice, că ori-cine ar avè măcar un grăunte din peatra asta ar face minuni. Peatra aceasta este făcută dintr'un singur smarand, şi din pricina reflexiunii ei ni-se pare cercul albastru. Când vrea D-ḑeu să fie cutremur, poruncesce petrii acesteia să-'şi misce o rădăcină. Atunci pământul se află în mijlocul muntelui cum ar fi degetul în mijlocul unui inel; dacă n'ar avè spriginul acesta, pământul s'ar mişca vecinic. Ca să ajungi la muntele acela trebue să treci printr'o ţeară foarte mare întunecoasă, şi nimenea nu poate pătrunde acolo, dacă nu e dus de vre-un ânger. Acolo au fost închise geniurile rele, după-ce au fost biruite de cei dintêiu eroi ai neamului omenesc; tot acolo îşi fac de obiceiu şi ḑinele locuinţa lor.

Din public.*)

Însciinţare,

Conform decisiunii sale dto 27 Ianuarie a. c. subscrisul comitet, în şedinţa sa din 26 Februarie a. c. a examinat cererile relative la sămânţa de trifoiu şi de napi, procurată de reuniune în scopul de a se distribuì gratuit între membrii, şi a decis a se face distribuirea între următorii membri:

1. Nicolae Moisin în Săliişte 5 chlgr. sămânţă de trifoiu şi $1^1/_2$ chlgr. sămânţă de napi.

2. Teodor Necşa, paroch; Ioan Modran, învăţător; Ioan Necşa şi Toma Ciora, economi toţi în Bungard, laolaltă 8 chlgr. sămânţă de trifoiu şi 4 chilograme de napi.

3. Petru Florian, paroch în Racoviţa 5 chlgr. de trifoiu şi $1^1/_2$ de napi.

4. Nicolae Roşca, econom în Sibiiu 4 chlgr. trifoiu şi 1 chlg. de napi.

5. Dionisie Calefariu, paroch şi I. Morariu din Sărata laolaltă 5 chlgr. de trifoiu şi $1^1/_2$ chlgr. de napi.

6. Ioan Pulca, învăţător în Boiţa 5 chlgr. de trifoiu şi $1^1/_2$ chlgr. de napi.

7. Nicolae Opris, paroch; Ioan Opriş, capelan; Mateiu Mihu şi Toma Coman toţi din Şura-mare, laolaltă 8 chlgr. trifoiu şi 4 chlgr. napi.

Cu totul se vor distribuì deci 40 chlgr. sămânţă de trifoiu şi 15 chlgr. sămânţă de napi, representând valoarea procurării de 33 fl. 10 cr. v. a.

Sămânţa oferită se poate lua în primire în oarele de cancelarie în birourile „Asociaţiunii transilvane" (strada Morii Nr. 8).

Domnii împărtăşiţi cu seminţe sûnt poftiţi a raporta comitetului despre resultatele obţinute.

Sibiiu, în 5 Martie n. 1889.

Comitetul de agricultură.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacţia nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Belgrad, 6 Martie n. Regele **Milan**, aḑi la 11 oare, **a abdicat dela tron** în favorul fiiului seu. Principele de coroană **Alexandru a fost proclamat de rege al Sêrbiei** sub numele Alexandru I. Ristici, Protici şi Velimirovici au fost instituiţi de regenţi. Ca ministru-president a fost numit Protici, de ministru de interne Belimarcovici.

Belgrad, 6 Martie n. Cu prilegiul abdicaţiunii Milan a accentuat, că relaţiunile cu Austro-Ungaria vor rămânè neschimbate.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI".

Belgrad, 7 Martie n. Regenţa a încredinţat cu formarea cabinetului pe Taušanovici, pentru-că acesta, ca president al Scupcinei din urmă este totodată omul de încredere al maioritătii. Abdicaţiunea regelui este pretutindenea regretată, dar' turburări nu s'au întêmplat nicăirea pentru-că regenţii posed încrederea poporaţiunii întregi. Pentru a da expresiune nouei stări de drept, regele Milan a făcut visite regenţilor. În decretul de abḑicere regele ḑice, că se simte slăbit şi obosit şi că recunoasce a avè de înregistrat şi succese, dar' şi greşeli. Succesele sûnt ale naţiunii, ear' pentru greşeli ia singur responsabilitatea. Capitala a fost aseară iluminată şi împodobită cu steaguri. Astăḑi apare proclamaţiunea regenţei. Regenţii au declarat, că de acum înainte stau afară de partide, ceea-ce a făcut impresiune foarte bună. Se vorbesce, că regele Milan va părăsì Belgradul în ḑilele aceste, mergênd mai întêiu la Viena. Politica regenţei va fi ţinută în spiritul politicei urmate sub Milan. Regenţa va sta $5^1/_2$ ani în fruntea statului. Circulă faima, că regele Alexandru va avè o întâlnire cu regina Natalia pe pământ ungar.

Bibliografie.

„Transilvania". Foaia „Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român". Anul XX. Nr. 5 şi 6. Sumar: Sciri de doliu şi pentru membrii „Asociaţiunii transilvane". — Baronul Samuil Bruckenthal. — Tractat de igiena publică şi de poliţia sanitară. — Românii din Munţii-Apuseni. — O cestiune arḑătoare. — Proces verbal luat în şedinţa comitetului „Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român", ţinută în 15 Febr. n. 1889. — Reuniunea femeilor române din Sibiiu. — Mulţumită publică. — Consemnarea contribuirilor colectate prin dl Partenie Cosma dela 1 Iulie până la 31 Decemvrie 1888 în favorul şcoalei civile de fete cu internat a „Asociaţiunii transilvane" în suma totală de 1088 fl. 11 cr. v. a., care s'au adaus la colecta anterioară. (Urmare din Nr. 3—4). — Bibliografie.

Extrase din „Budapesti Közlöny".

Licitaţiune:

— 18 Martie st. n. a. c. mobilele lui Bernard Schlesinger decătră executorul jud. din Timişoara.

— 27 Martie st. n. a. c. imobilele lui Mateiu Büchler decătră tribunalul regesc din Timişoara.

— 27 Martie st. n. a. c. imobilele lui Valentin Lederer decătră judecătoria cerc. din Verşeţ.

— 22 Martie st. n. a. c. imobilele lui P. Zsivkovits decătră judecătoria cercuală din Verşeţ.

Citaţiune:

— Stefan Csedő, a cărui ubicaţiune e necunoscută, se provoacă a se înfăţişa la 19 Martie n. c. la judecătoria cerc. din Ciuc-Sânmărtin.

Concurs în provinciă:

— Contra firma „I. Holländer" în Caşovia. Cncrs. cms. Ladislau Teleky; massa crt. Ladislau Aranyossy. Term. de ins. 20 Aprilie; procd. de licuid. 9 Maiu st. n.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Ecseg (ctt Nógrád) prelûngă depunere de 100 fl. cauţiune; remuneraţiune 180 fl., paušale 40 fl. şi ca anmanuare 20 fl. — A se adresa în trei săptămâni la direcţiunea postală în Budapesta.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Gyergyó-Szt.-Miklós, cu salar de 500 fl. şi relut de cuartir 100 fl. — A se adresa în patru săptămâni la presidentul tribunalului reg. în Ciuc-Sereda.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Illava, cu salar 1000 fl. şi relut de cuartir 200 fl. — A se adresa în două săptămâni la presidentul tribunalului reg. din Trencsén.

— Un post de magistru postal în Alsó-Récsény (ctt.Nyitra) prelûngă 100 fl. depunere de cauţiune; remuneraţiune 150 fl., paušale 40 fl. şi ca anmanuare 12 fl. — A se adresa în trei săptămâni la direcţiunea postală în Pojon.

LOTERIE.

Tragerea din 6 Martie st. n.

Brünn: 27 26 43 41 4.

Călindarul ḑilei.

24 Februarie (8 Martie.)

Iulian: Cap de primăvară.
Gregorian: Ioan Chris.

Soarele: resare 6.30, apune 5.52.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 7 Martie, 6 oare dimineaţa.

Presiunea atmosf. in mm. (Mediul lunar 726.1)		Temperatura după Celsius	Maximul şi minimul de temperatură	Direcţia vântului
Observată	Diferenţa din proḑiuă			
725.4	—3.4	—0.5	+4.9 —0.6	SO

Din ţeară, 5 Martie, 7 oare dimineaţa.

Staţiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul	
			direcţia	tăria
Budapesta . .	768	— 8.7	SO	1
Sătmar . . .	769	— 2.4	N	1
Cluj	765	— 5.4	O	2
Orşova . . .	770	— 0.8	O	1
Timişoara . . .	771	— 1.0	V	2
Arad	764	— 2.4	V	2
Pauciova . . .	766	— 1.6	N	1

Sosiţi în Sibiiu.

La 7 Martie n.

Hotel „Neurihrer". Goldiş, profesor din Arad; Zehan, advocat din Dicio-Sân-Mărtin; Reichhardt, profesor din Braşov; Rotman, Scharsach, Schuller, Ebert, Kinitz, toţi comercianţi.

Hotel „Împăratul Romanilor". Baronesa Vilhelmina Listveck, Iosif Kobath cu soţia, din Viena; Eitel, apotecar din Rîmnic; Karolina Zsurka din Braşov.

Economic.

Căi ferate ungare. Cetim în *„Corespondenţa Austro-Ungară":* Guvernul ungar a adus cu o rapiditate excepţională negociările relative la luarea în posesiune decătră stat a liniei Pesta-Fünfkirchen. D. Boross pune în adevăr mult preţul de a se ampara de aceasta linie, căci acoardă acţionarilor condiţiuni cu deosebire favorabile.

Numita foaie să întreabă care să fie scopul pentru care guvernul ungar a adus atât de repede această afacere la un bun sfîrşit. A voit el numai să completeze cât mai repede resoul statului? A voit să creeze o nouă concurenţă companiei de navigaţiune pe Dunăre?

—※—

Împrumutul Helenic. Guvernul grec, ḑice „Paris-Bourse", a obţinut la Viena condiţiuni avantagioase pentru împrumutul seu de 20 milioane drahme 4% destinat a plătì împrumutul independenţei şi a procura 4 milioane şi societăţii archeologice. Împrumutul s'ar încheia cu Union-Bank. Această bancă oferă 13,500.000 drahme în bani gata contra 20 drahme nominal.

Guvernul se angageazà a rambursa acest împrumut în 65 de ani prin anuităţi de 459.750 drahme fiecare. Acesta va fi un împrumut cu losuri, şi Union-Bank va emite 2 milioane obligaţiuni cu prime pe preţul de 10 drahme una, şi cu trageri la sorţi lunare. Prin această măsură ḑice Levant Herald, guvernul grec uşurează sarcina ce resultă din împrumutul îndependenţei, şi dotează în acelaşi timp bogat, şi societatea archeologică.

—※—

Têrgul de rîmători dela Turnu-Severin. Situaţiunea din săptămâna trecută presentă următoarele cifre: 15.810 rîmători întraţi în têrg dela 1 Aprilie 1888 până la 10 Februarie 1889.

Din acestia 2.453 s'au vêndut în interiorul ţerei; 10.103 s'au exportat în Austro-Ungaria; 62 au fost ucişi, ear' 3.192 rîmători au rămas în sălaşe spre îngrăşare.

Sănătatea vitelor este excelentă. Preţurile ferme, 80—85 bani chilogramul după deducţiunea de 45 chilograme vieaţă la păreche şi 4 la sută radeş.

Comerciul oraşului Focşani. Aflăm în „Românul": În intervalul dela 1 Aprilie până la 30 Decemvrie 1888, s'au vêndut în oraşul Focşani, 5.656 vite cornute.

S'au întrodus în oraş 213.339 decalitri vin; 6.637 decalitri rachiu; 1,130.000 chilograme făină, 10.138 decalitri gaz, 11.108 căruţe cu cherestea şi 181,786 căruţe cu diferite alte producte destinate pentru consumaţiune.

În acelaşi interval, s'au cântărit de agenţii comunei diferite mărfuri vêndute în greutate totală de 1.285 tone şi 946 chilograme.

—※—

Cartofii în Germania. Recolta cartofilor în anul trecut a fost foarte desastruoasă. În Germania preţurile au început să fie urcate chiar pentru cualităţile inferioare.

—※—

Insolvenţe. Reuniunea creditorilor din Viena anunţă următoarele insolvenţe: Mateiu Veitscheger, băcan în Neuberg. Conrad Geratsch jun., vêndător de delicatese în Reichenberg. Ignatie Reichsfeld, băcan în Olmütz. Maria Binder, modistă în Gratz. Ioan Abex, croitor în Meran. Sigismund Oppenheim, comerciant de mărfuri de lână în Viena. Francisc Gally, păpucar în Bichiş-Ciaba. Miloş Radovanovits, comerciant în Nisch. Ludovic Rácz, comerciant în Braşov. Maximilian Fischer, în Viena. Pera Kekity, comerciant în O-Becse.

Preţul mărfurilor.

Piaţa din Sibiiu, 5 Martie. Grâu hectolitra 76—82 chilo fl. 4.30 până fl. 5.10, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.10 până fl. 3 90, sécara 70 până 75 chilo fl. 3.— până fl. 3.40, orz 62 până 66 chilo fl. — — până fl. —.—, ovăs 45 până 50 chilo fl. 1.70 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semânţă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.50, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slănina 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, seu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de seu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de seu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fên 100 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirtul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 34 cr., carnea de viţel 28 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbece — până — cr., ouă 10 cu 18 până 22 cr.

Târgul de rîmători în Steinbruch. În 6 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 51.— cr. până 53.— cr., unguresci grei, tineri 52.— cr. până 52 ½ cr., de mijloc 52.— cr. până 52.½ cr., uşori 49 — cr., până 50.— cr., marfă ţărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48.½ cr., până 49.— cr., uşoară 48.— cr. până 48.½ cr., românesci, de Bakony, grei 51.— cr. până 51.½ cr., transito, de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito uşori —.— cr, până —. cr., transito sêrbesci grei 49.— cr. până 50 — cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47.½ cr., transito uşori 44. cr. până 46.— cr., îngrăşaţi cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpăniţi dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Martie 1889.

Sămânţe	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilog. dela	Preţul per 100 chilog. până
Grâu						
Bănăţenesc, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.50	7.70	—	—	—
Grâu de Pesta	—	7.50	7.70	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	7.50	7 70	—	—	—
Grâu de Bácska	—	7.50	7 70	—	—	—
Unguresc de Nord	—	7.35	7 60	—	—	—

Sămânţe, vechi ori noue	Soiul	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până
Sécară		70—72	5.65	5.90
Orz	Nutreţ	60—62	5.60	6.—
„	de vinars	62—64	6.30	7.10
„	de bere	64—66	7 35	8 50
Ovăs	—	39—41	5.25	5.05
Cucuruz (porumb)	bănăţ.	75	4.70	4.77
„	de alt soiu	73	4.70	4.75
„	„	—	—	—
Hrişcă	„	—	5.40	5.75

Marfă pe termin.	Grâu	de primă.	7.33	Marfă per 100 chilogr.	7.35
	„	de toam.	7.49		7 50
	Cucuruz	Iul. Aug.	—		—
	„	Maiu-Iun.	5.07		5.09
	Ovăs	de toam.	—		—
		de primă.	5.26		5 32

(Bani per 100 chilogr.)

Producte diverse		Soiu	Cursul dela	Cursul până
Preţul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	65.—
	„	franceză	—	—
	„	italiană	—	—
	„	roşie	52.—	62.—
	Oleu de rap.	rafinat	37.—	37.50
	Oleu de in		—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	58.75	60.—
	„	dela ţeară	—	—
	Slănină	svêntată	51.—	51.50
	„	afumată	56.—	57.—
	Seu		33.50	34 50
	Prune	din Bosnia, în buţi	—	—
	„	din Sêrbia, în saci	10 25	17 50
	Lictar	slavon, nou	16.50	16.75
	„	bănăţenesc	16.—	16.25
	Nuci	din Ungaria	— —	— —
	Gogoşi	unguresci	—	—
	„	sêrbesci	— —	—.—
	Miere	brută	29 50	30.—
	„	galbină străcurată	33 —	34.—
	Ceară	de Rosenau	115.	117.
	Spirt	brut	14.—	15.—
	„	Drojdiuţe de spirt	18.50	19.—

Cursul pieţei din Sibiiu.

din 7 Martie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.30	vênd.	9.40
Lire turcesci	„	10.77	„	10.87
Imperiali	„	9.80	„	9.90
Ruble rusesci	„	1.25	„	1.29

Bursa de Budapesta

din 6 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101.60
„ „ hârtie „ 5%	94.25
Împrumutul căilor ferate ung.	145 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune).	99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ bănăţene-timişene	104.75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ transilvane	104.75
„ „ croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . .	100 —
Împrumut cu premiu ung.	138.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin . .	126.50
Renta de hârtie austriacă	83.50
„ „ argint austriacă	83.75
„ „ aur austriacă	111.25
Losurile austr. din 1860	141.—
Acţiunile băncei austro-ungare	885.—
„ „ de credit ung.	309 75
„ „ „ „ austr.	301.90
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi economii „Albina"	102.—
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.63
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	59.35
Londra 10 Livres sterlingi	121.90

Bursa de Viena

din 6 Martie st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	101 60
„ „ hârtie „ 5%	93.55
Împrumutul căilor ferate ung.	145.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.75
Bonuri rurale ung.	104.75
„ „ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ bănăţene-timişene	104.75
Bonuri rurale „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ transilvane	104.85
„ „ croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . .	99.85
Împrumut cu premiu ung.	139.80
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin . .	125.90
Rentă de hârtie austriacă	83.70
„ „ argint austriacă	84.10
„ „ aur austriacă	111.45
Losuri austr. din 1860	141.60
Acţiunile băncii austro-ungare	882.—
„ „ de credit ung.	310.50
„ „ „ „ austr.	302.10
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.67
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.23
Londra 10 Livres sterlingi	121.35

Bursa de Bucuresci.

5 Martie. — 4 oare p. m.	Cassa	Ultim
Renta rom. per 1875 5% . .	97.½	—.—
Renta română amort. 5% . .	97.—	—.—
„ (Schuldverschreib.) . .	—.—	—.—
Oblig. de Stat, C. F. R. 6% .	—.—	—.—
Renta rom. (Rur. conv.) 6% .	100 ½	—.—
Împrumutul Municipal 5% . .	87.½	—.—
Scrisuri func. rurale 7% . .	105. —	—.—
Scrisuri func. rurale 5% . .	96.—	—.—
Idem urbane 7%	105.—	—.—
„ 6%	104 —	—.—
„ 5%	93.½	—.—
Banca Naţ. (500 lei vêrs. într.)	—.—	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vêrs.)	— —	—.—
Soc. de Asig. Naţ. (200 lei vêrs.)	—.—	—.—
S. cred. mob. r. (250 lei vêrs.)	—.—	—.—
Soc. r. de con. (250 lei vêrs.)	—.—	—.—
Oblig. Casei Pensiunilor . . .	—.—	—.—
Agio	1 55	—.—
Schimb		
Londra 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Paris 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Berlin 3 luni	—.—	—.—
„ cek	— —	—.—
Viena	—.—	—.—
„	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articlul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articlul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articlul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA"

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868 [662] 14

asigurează prelûngă condițiunile cele mai favorabile:

a) **în cont a pericolului de foc și explosiune** clădiri de ori-ce fel, mărfuri, producte de câmp, mobilii etc.

b) **pe viața omului** în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune causate prin foc		Sume asigurate pe viață	
în a. 1869—1884	fl. 541,489.74	în a. 1869—1884	fl. 388,229.15
în a. 1885	„ 35,702.29	în a. 1885	„ 35,843.24
în a. 1886	„ 40,565.12	în a. 1886	„ 43,594.—
în a. 1887	„ 57,939.61	în a. 1887	„ 42,436.01
Suma	fl. 675,696.76	Suma	fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de reservă și garanție se urcă la

584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale in Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI".

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30** cr. sau **60** bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipĕruș Pĕtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegĕtor-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țĕranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouĕ mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Înderĕtnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstĕm de mamă.** Legendă poporală din giurul Năsĕudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60** cr. sau **1** leu **20** bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bĕtrâni.** Ghicituri, întrebări și rĕspunsuri, frĕmântări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțozească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor înderĕtnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpĕrătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciu-Împĕrat.** Poveste din popor de „Mărgineanul". Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împĕrătească și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul". Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pĕcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpĕră un numĕr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vêndĕtorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal

	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárhely			9.44	2.32
Mező-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriș			4.15	6.12
Ghirbĕu			4.36	6.24
Nădĕșel			4.58	6.38
Cluj		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriș	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uioara	1.37			10.09
Vințul de sus	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiuș	2.26			11.55
Crăciunel	3.11			12.34
Blaj	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copșa mică	4.09			2.19
Mediaș	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighișoara	5.45			3.59
Hasfalĕu	6.12			4.32
Homorod	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldioara	9.06			9.02
Brașov	9.45			9.52
	1.55	5.37		
Timiș	2.53	6.20		
Predeal	3.28	6.47		
Bucuresci	9.35	11.50		

Predeal—Budapesta

	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus
Bucuresci		4.40	7.30	
Predeal		9.12	1.14	
Timiș		9.36	1.45	
Brașov	—.—	10.12	2.32	
	4.10		7.10	
Feldioara	4.56		7.31	
Apatia	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorod	6.55		9.12	
Hașfalĕu	8.36		10.24	
Sighișoara	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediaș	10.37		11.47	
Copșa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blaj	12.16		12.53	
Crăciunel	12.33		1.05	
Teiuș	1.51		1.47	
Aiud	2.18		2.08	
Vințul de sus	2.48		2.30	
Uioara	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghiriș	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Cluj	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădĕșel	6.58			8.36
Ghirbĕu	7.14			9.02
Aghiriș	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mező-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi Vásárhely	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

Budapesta—Arad—Teiuș

	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Arad		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovat	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Pauliș	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bĕrzava		6.28	7.55
Soborșin		7.25	8.42
Zam		8.01	9.12
Gurasada		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicĭca		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orĕștia		11.09	11.37
Șibot		11.39	12.—
Vințul de jos		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.05	12.29	12.46
Teiuș	8.59	1.16	1.26

Teiuș—Arad—Budapesta

	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt
Teiuș	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vințul de jos	12.30	4.10	
Șibot	1.01	4.43	
Orĕștia	1.32	5.13	
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.—
Deva	2.52	6.35	11.21
Branicĭca	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zam	4.44	8.11	
Soborșin	5.30	8.46	
Bĕrzava	6.27	9.33	
Conop	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Pauliș	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovat	8.28	11.35	7.19
Arad	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Simeria (Piski)—Petroșeni

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Hațeg	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Baniță	11.50	6.40
Petroșeni	12.30	7.12

Petroșeni—Simeria (Piski)

Petroșeni	9.36	4.26
Baniță	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Hațeg	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Arad—Timișoară

Arad	6.05	5.48
Aradul nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișoară	9.12	9.02

Timișoară—Arad

Timișoară	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradul nou	9.11	8.01
Arad	9.27	8.17

Ghiriș—Turda

Ghiriș	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghiriș

Turda	8.29	3.19
Ghiriș	8.50	3.40

Sighișoară—Odorheiu

Sighișoară	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighișoară

Odorheiu	5.38
Sighișoară	9.16

Mureș-Ludoș—Bistrița

Mureș-Ludoș	4.40
Țagu-Budatelic	8.02
Bistrița	—

Bistrița—Mureș-Ludoș

Bistrița	—
Țagu-Budatelic	9.41
Mureș-Ludoș	1.11

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Copșa mică—Sibiiu

Copșa mică	2.29	4.35
Șeica mare	3.02	5.05
Loamneș	3.46	5.46
Ocna	4.18	6.17
Sibiiu	4.42	6.40

Sibiiu—Copșa mică

Sibiiu	8.50	10.—
Ocna	9.17	10.24
Loamneș	9.45	10.50
Șeica mare	10.20	11.20
Copșa mică	10.49	11.45

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheța	3.35	10.50	3.58
Ludoș	3.56	11.11	4.20
M.-Bogat	4.06	11.20	4.30
Cipeu-Iernut	4.43	11.57	5.11
Kerelő-Sz.-Pál	4.58	12.12	5.28
Nireșteu	5.21	12.36	5.53
Oșorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oșorheiu		10.20	9.49
	6.56	12.15	10.20
Nireșteu	7.16	12.35	10.39
Kerelő-Sz.-Pál	7.40	12.58	11.02
Cipeu-Iernut	8.03	1.19	11.23
M.-Bogat	8.37	1.49	11.53
Ludoș	8.51	2.02	12.06
Cheța	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)—Uniedoară

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedoara	3.08

Uniedoară—Simeria (Piski)

Uniedoara	9.30
Cerna	9.56
Simeria (Piski)	10.15

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.